

Dendrokronologisk undersøgelse af tagkonstruktion over Elling kirke, Hjørring amt

af
Orla Hylleberg Eriksen

HJØRRING AMT

Elling kirke

10.03.02 Elling sogn

Undersøgelse af kirke

Koordinater: (WGS84) 57.47388°N/10.48419°E

Formål: Datering og opbygning af grundkurve.

Indsendt af Nationalmuseets kirkekonsulenter ved Hans Mikkelsen

Prøvetagning:

Laboratorieundersøgelse: Orla Hylleberg Eriksen.

Indsenders J. nr.: 16/00306

Rapport udarbejdet: August 2021.

NNU j.nr. A7571

Publicering:

Med mindre andet er aftalt kan resultatet frit anvendes med henvisning til NNU rapport 21, 2021 af Orla Hylleberg Eriksen. Kontakt evt.

laboratoriet for hjælp og yderligere oplysninger (dendro@natmus.dk).

Rapporten kan downloades fra hjemmesiden

<https://natmus.dk/organisation/forskning-samling-og-bevaring/miljoearkaeologi-materialeforskning/dendrokronologi/dendrokronologisk-rapportoersigt/rapportoversigt-2021/> (eller mirror-site nnuweb.dk) under Dendrokronologi, Rapporter.

Der er tidligere undersøgt træ fra Elling kirke se NNU rapport 31, 1998.

Kirke, tårn og skib

15 prøver af eg (*Quercus* sp.) er undersøgt. Én prøve af fyrretræ (*Pinus sylvestris*) er ikke undersøgt. Otte af prøverne er dateret. Der er splintved bevaret på seks af prøverne. Prøverne er udtaget som skiver.

Tårn

10 prøver. Tre prøver er dateret. Der er splintved på fem af prøverne. Yngste bevarede årring på 81121039 er dannet i 1578 e.Kr. Prøven omfatter ni splintår. Efter tillæg af årringe i det manglende splintved, kan det beregnes, at træet, som prøven stammer fra, er fældet ca. 1584 e.Kr. Splintstatistik for ældre træer er anvendt her. Kurverne fra to af prøverne (81121019 og 81121089) passer så godt sammen at de formentlig kommer fra samme træ. Yngste bevarede årring på 81121019 er dannet i 1511 e.Kr. Der er ikke splintved på prøven. Efter tillæg af årringe i det manglende splintved, kan det beregnes, at træet, som prøven stammer fra, er fældet ca. 1526 e.Kr. Splintstatistik for ældre træer er anvendt her. Kurverne er sammenregnet til en trækurve (81121t01), som bruges i det følgende.

Kurverne fra de daterede prøver er sammenregnet til en middelkurve (81121M01) på 174 år, som omfatter perioden 1405-1578 e.Kr.

A7571 Elling kirke, tårn - synkroniseringer med referencekurver	
	81121M01
Sjælland, 2X900001	6.16
Fyn, 4I000013	4.02
Vest Danmark 01, Vest Danmark 01	5.15
18 Fynske kirker, 4m000021	5.33
Aalborg Boulevarden, 81272M01	4.54
Herregården Odden, 8164m001	3.13
Slesvig-Holsten, DM100003	4.43
Norge, NTest1	5.11
Sydvestskåne, SM000001	6.16

Skib

Seks prøver. Fem prøver er dateret. Der er splintved på én af prøverne. De daterede prøver kan deles op i en enkelt prøve og en gruppe på fire prøver.

Den enkelte prøve.

Yngste bevarede årring på 81122019 er dannet i 1757 e.Kr. Prøven omfatter ni splintårringe. Efter tillæg af årringe i det manglende splintved, kan det beregnes, at træet, som prøven stammer fra, er fældet ca. 1763 e.Kr. Splintstatistik for ældre træer er anvendt her.

A7571 Elling kirke, skib - synkroniseringer med referencekurver	
	81122019
Sjælland, 2X900001	2.33
Fyn, 4M000013	6.42
Vest Danmark 01, Vest Danmark 01	5.00
Nyborg slot, 4077M006	5.91
Lundagergaard, 4090i001	6.41
Skåne og Blekinge, SM000005	3.10

Gruppen af fire prøver.

Der er ikke splintved på prøverne. Yngste bevarede årring på 81122029 er dannet i 1463 e.Kr. Efter tillæg af årringe i det manglende splintved, kan det beregnes, at træet, som prøven stammer fra, er fældet *efter* ca. 1474 e.Kr. Splintstatistik for yngre træer er anvendt her.

Tolkning: denne datering kan også gælde for de andre daterede prøver i gruppen.

Kurverne fra de fire daterede prøver i gruppen er sammenregnet til en middelkurve (81122M01) på 168 år, som omfatter perioden 1296-1463 e.Kr.

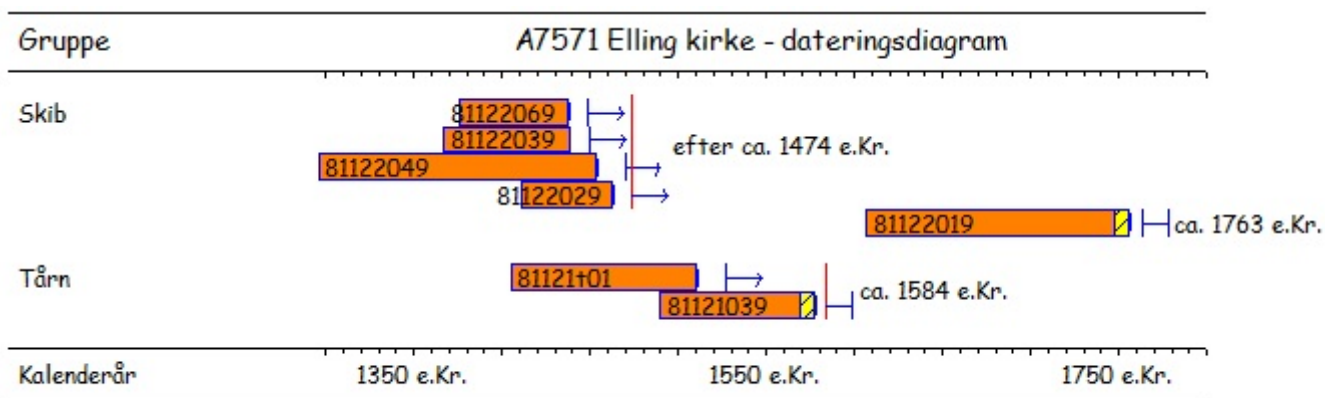
A7571 Elling kirke, skib - synkroniseringer med referencekurver	
	81122M01
Sjælland, 2X900001	4.71
kirker i Vendsyssel 57 timber, 81M00003	6.69
kirker i Vendsyssel 24 timber, 81M00004	5.53
Nordjyllandskurven, 8M100002	6.26
Vest Danmark 01, Vest Danmark 01	3.82
13 Sjællandske kirker, 2m000020	5.04
18 Fynske kirker, 4m000021	4.58
Aalborg Boulevarden, 81272M01	3.79
Tødsø kirke, 8166m001	3.24
Sverige vest, SM000012	5.72

Splintstatistikker:

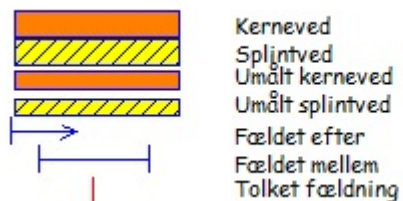
Unge træer (lav egenalder, 30 - ca. 70 år): 15 [-5, +10] år. Anvendt her

Ældre træer (høj egenalder, fra ca. 70 år): 20 [-5, +10] år. Anvendt her

For *t*-værdier se Baillie & Pilcher, 1973.

Tegnforklaring:

Tegnforklaring: B - bark, W - waldkante (barkring), vf - vinterfældning, sf - sommerfældning (inkluderer altid en ufuldstændig årring), Hx - Heartwood (kerneved) x = antal, Sx - Sapwood (splintved) x = antal, Hx og Sx angiver årringene, som ikke er inkluderet i rubrikkerne Ar og Splint, H/S angiver Heartwood/Sapwood grænse, * prøven er udtaget gennem splintved.

Generelt om dendrokronologiske undersøgelser

Undersøgelsen foretages på et tværsnit af træprøven, hvor målebanerne tildannes ved hjælp af en barberbladskniv. Ved undersøgelsen anvendes et mikroskop med forstørrelse på ca. 10 - 40 gange samt en målemaskine til datafangst.

Årringene i den enkelte prøve måles normalt mindst to gange, helst på to forskellige målebaner. Årringskurven for de enkelte radier tegnes for visuel kontrol af målingerne for den enkelte prøve. Efter eventuelle rettelser/korrektioner regnes de to radier sammen til den kurve, som repræsenterer prøven. Kurverne søges synkroniseret relativt og der beregnes eventuelt én eller flere middelkurver (lokalitetskronologier). Såvel enkeltkurver som eventuelle middelkurver søges dateret ved hjælp af allerede udarbejdede grundkurver ("masterkronologier"). Det dendrokronologiske Laboratorium ved Nationalmuseets Naturvidenskabelige Undersøgelser har udarbejdet et grundkurvekomplex (flere lokale grundkurver) for egetræ, som dækker perioden fra nutiden og tilbage til ca. 100 f.kr. Derudover har laboratoriet adgang til de fleste regionale egetrækronologier i Nordeuropa takket være et udstrakt samarbejde med de dendrokronologiske laboratorier ved Lunds - og Hamborgs Universitet.

Rapporten omfatter alle undersøgte prøver (daterede og udaterede). Der gives en summarisk redegørelse, efterfulgt af en kort karakteristik af hver enkelt prøve.

Ved daterede prøver oplyses det tidsspænd, som de bevarede årringe dækker, samt træets fældningstidspunkt.

Hvis der er bark bevaret på prøven, eller hvis det er muligt, at fastslå om barkringen er bevaret, er det endvidere angivet, om træet er fældet om vinteren eller om sommeren. Barkringen er den sidst dannede årring i træets levetid og ligger umiddelbart under barken. Ved vinterfældning er barkringen færdigdannet, og træet må være fældet uden for vækstsæsonen, dvs. i oktober-april, mens sommerfældning angiver, at barkringen ikke er færdigdannet, og at træet er fældet i vækstsæsonen, maj-september.

Fældningstidspunkt - anvendelsestidspunkt - datering!

En dendrokronologisk dateringsundersøgelse giver oplysning om dannelsesstidspunktet for de undersøgte årringe, samt hvornår træet blev fældet. Alle undersøgelser viser, at under normale omstændigheder blev træet anvendt kort tid efter fældningen.

Det er f.eks. muligt at sammenligne dendrokronologiske og kulturhistoriske (skriftlige kilder, inskriptioner o.l.) dateringer. En undersøgelse som Hamborg Universitet har udført på knap 200 malerier på egetræspaneler, hvor kunstneren har signeret og dateret maleriet, viste, at der sjældent er gået mere end 5 år mellem fældningen af træet og fremstillingen af maleriet. Disse resultater understøttes af tilsvarende sammenligninger udført på bygningstømmer i Danmark. Ofte viser det sig, at fældningsår er sammenfaldende med anvendelsesår.

Spørgsmålet om lagring kan også besvares ud fra iagttagelser på de bevarede træstykker. Ved lagring af træ er det vigtigt at få fjernet bark og den yderste bløde del (splinten), som let bliver udsat for insekt- og rådangreb. Findes der derfor bark og intakt splintved på jordgravede stolper o.l., tyder det på, at de ikke har ligget ret længe, før de blev anvendt. Endvidere vil der, som følge af skrumpning under tørringen, uvægerligt opstå radiale sprækker (tørkeridser) i nyfældet træ, hvis det lagres i længere tid. Når træet derefter graves ned, fyldes disse sprækker med jord, hvorved de bliver let genkendelige, når træet senere undersøges. Mangler de, er det tegn på, at tømmeret er nedgravet i "frisk" tilstand.

En del formforandringer, som først kan være indtruffet efter træets forarbejdning, viser, at tømmeret er bearbejdet i "saftfrisk" tilstand. F.eks. bliver kvarttømmer, som oprindeligt er fremstillet med et retvinklet tværsnit, rombisk ved tørkesvind. Dette kan ofte iagttages ved tømmer i tagkonstruktioner.

Træ og i særlig grad egetræ lader sig nemmest bearbejde med håndværktøj (økser, kiler mm) i frisk tilstand. Efter flere års udtørring bliver egetræ så hårdt, at der ofte må maskindrevet værktøj til for at skære det igennem. Gennem hele vor forhistorie var kiler, skovøksen, bredbilen, stødøksen og skarøksen tømmerens vigtigste arbejdsredskaber. Værktøjsspor fra disse redskaber viser tydeligt, at træet er bearbejdet kort tid efter fældningen. For fortidens håndværkere har det ikke været et spørgsmål om at bruge vellagret tømmer, men at få træ, som specielt var velegnet til den opgave, de stod over for.

En datering af én enkelt prøve giver ikke en sikker datering af et helt bygningsværk (det være sig kirke, hus, borg, skib o.l.). Der kan være tale om genbrug, reparation etc. Har man derimod mange prøver fra den samme konstruktion, hvor den dendrokronologiske undersøgelse viser, at de har samme fældningstidspunkt, er der stor sandsynlighed for, at træerne er fældet ad hoc og anvendt med det samme. Endvidere er der mulighed for at tage hensyn til eventuelt genbrug af tømmer, reparationer, byggefaser og lignende.

Beregning af fældningstidspunkt

Muligheden for at opnå en præcis angivelse af fældningstidspunktet for egetræ afhænger af, om der er bark eller splintved bevaret på prøverne.

Splintveddet findes lige under barken og omfatter træets sidstdannede årringe. Hvis der er bark eller barkkant tilstede, betyder det, at barkringen er bevaret, og fældningstidspunktet kan derfor *angives præcist*. Er kun en del af splintveddet bevaret på prøven, kan fældningstidspunktet *beregnes med stor nøjagtighed*, idet det manglende antal årringe i splintveddet kan beregnes i de fleste tilfælde. Kan overgangen mellem kerne- og splintved konstateres, er det muligt at angive et omtrentligt tidspunkt, hvor fældnings-tidspunktet vil ligge, selvom intet af splintveddet er bevaret. Endelig kan både splintveddet og en del af kerneveddet mangle. I dette tilfælde er det kun muligt at *angive det tidligst mulige* fældningstidspunkt.

Til beregning af fældningstidspunktet anvendes en “splintstatistik” udarbejdet på grundlag af empiriske undersøgelser.

Der foreligger oversigter for egetræ fra Irland, England, Vesttyskland og Polen. Resultaterne varierer, men generelt gælder det, at jo større egenalder et egetræ har, jo flere årringe findes der i splintveddet, samt at “modne” egetræer (100-200 årige), som har vokset i Irland og England gennemsnitligt indeholder flere årringe (ca. 30) i splintveddet end træer, som har vokset i Vesteuropa (ca. 25), og at antallet af splintårringe aftager jo længere østpå, træerne har vokset (13-19 i Polen).

Forskningen vedrørende fastlæggelse af antallet af splintårringe i egetræ er i konstant udvikling, og der kan ikke gives noget entydigt svar på problemstillingen. HILLAM, J., MORGAN, R. A. and TYERS, I. G.: Sapwood estimates and the dating of short ring sequences. *Applications in Tree-ring Studies*, ed. R. G. Ward. BAR S333, 1987, 165-185, berører emnet generelt og anbefaler et tillæg for manglende splint på 10-55 år.

